

ת"פ 57293/08 - מדינת ישראל נגד מתן אל חלה

בית המשפט המחויז בטל אביב - יפו

ת"פ 57293-08 מדינת ישראל נ' חלה(עוצר)

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

מדינת ישראל על ידי עו"ד גלי חצב, פמת"א (פלילי)

המואשם

נתן אל חלה על ידי עו"ד שרון קופפר מהסניגוריה הציבורית
נגד הנואשם

גזר דין

פתח דבר

על-פי הודהתו של הנואשם בעבודות כתב האישום המתוקן, בגדרו של הסדר טיעון, הוא הorschע ביצוע העבירה שיוכסה לו בכתב האישום המתוקן: **דרישת נכס באוימים**, לפי סעיף 404 **רישא** לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**").

1. הסדר הטיעון לא התייחס לעונש, אלא רק לתקן כתב האישום המקורי.
2. לאחר הרשות הנואשם, שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר חובה בנוגע לנואשם - אשר היה בן פחות מ-21 שנים בעת ביצוע העבירה.

עובדות כתב האישום המתוקן

על-פי עבודות כתב האישום המתוקן, ביום 16.6.19.6, בסמוך לשעה 00:50, הגיעו א.א. (להלן: "**המתלון**") וחברו, ב.ב. (להלן: "**החבר**"), לחנות נוחות yellow (להלן: "**החנות**") ברחוב דבורה הנבייה 5 בתל אביב (להלן: "**מקום האירוע**"), רכובים על קטעו מסווג ג'יריד 200 אשר בבעלות המתלון (להלן: "**הקטע**").

באוטו מועד, בשעה 00:55 לערך, הגיעו הנואשם, אליו ועkanin (להלן: "**אלי**") ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**") למקום האירוע, והתישבו לצד החבר והמתלון. הנואשם, אשר הבחן כי המתלון אוחז בידו קסדה, ביקש את רשותו לחתת את הקטעו לסיבוב, ונענה בחיווב. הנואשם לקח את הקטע נסיעה שב למקום בחלוף דקות ספורות.

במשך כך, באותו הזמן, הרכיב הנואשם את האחר על הקטע, ונסה עמו מהמקום (להלן: "**הנסעה**"). כמחצית השעה לאחר מכן, חזר הנואשם בಗפו למקום האירוע, וצעק לעבר המתלון: "בוא, בוא, אתה חייב לבוא מהר". המתלון ניגש לנואשם, ובהתאם הנואשם עלה על הקטע. המתלון שאל את הנואשם מה קרה ולאן מועדות פניהם, ובתגובה השיב הנואשם: "זה לא זמן לשאלות".

עמוד 1

משהגיעו לקרבת הקאנטרי קלאב בנוה שרת בתל אביב, עצר הנאשם את הקטנווע וטعن בפני המתлон בכח כיבוי מהליך הנסיעה הוא נעצר על-ידי המשטרה וכי בעקבות חיפוש שבוצע בקטנווע, ערכו השוטרים חיפוש על גופו ותפסו סמים שאوتם התעדם למסור ל"מישחו שלא כדאי להתעסק איתו" (להלן: "**האיש המפחיד**"). הנאשם דרש מהמתلون ליתן לו כסף על מנת להעבירו לאיש המפחיד, בכוננה לגנבו, ואיים עליו, שלא כדין, שם לא יעשה כן, האיש המפחיד יגבה ממנו את הכסף בכוח. בהמשך איים הנאשם על המתلون, שלא כדין, שם לא ייתן לו כסף, הוא ימסור לאיש המפחיד את הקטנווע, במקום הכסף.

בעקבות איוםיו של הנאשם, משך המתلون סכום של 1,100 ש"ח בשלוש משיכות שונות, משני כספומטים בעיר תל אביב, ומסר אותם לידי הנאשם. לאחר כל משיכה, צעק הנאשם על המתلون: "זה לא מספיק", והורה למתلون למסור לו את הקטנווע או להעביר לו סכום כסף גבוה יותר, או העמיד פנים בכך כי הוא משוחח בטלפון עם האיש המפחיד.

תקיירות שירות המבחן

5. בתסוקיר **הראשון** של שירות המבחן, **יום 3.4.17**, ציין, בין היתר, כי הנאשם הוא רווק כבן 21. טרם מעצרו בתיק הנוכחי, הוא התגorder בדירה שכורה ברמת השרון ועובד כשליח בחברת משלוחים. מסקירת עברו עולה כי בשלב מוקדם הוצאה מבית הוריו לפניות שונות על רקע קשיים של הוריו לגדרו ובשל התמכרותם לסמים. עוד בינקותו אובחן הנאשם כסובל מתסמנות גמילה והוגדר כ"קטין נזק". בעודו כבן 12, נפטרו הוריו של הנאשם בזה אחר זה והוא חזר לשהות במסגרות הלימודיות, תוך קשיי הסתגלות, בעיות משמעות רבות וכן גילויי אלימות ותוקפנות. הוא נפלט מסגרות הלימוד ובגיל 16 נלקח תחת חסותו של ראש עיריית רמת השרון דאז, שנרתם לסייע לו תוך שיולבו בעבודה במסגרת העירייה במשרך שלוש שנים וקיבלה סיוע בשכר דירה, שאפשר לו להתמקד במאਮץ שיקומו. הוא נשר מהשירות הצבאי עקב קשיים כלכליים, עבד כשנה במלון באילת וטרם מעצרו שב לרמת השרון, עבד בעבודות Müdמנות והתקשה לשלם את שכר הדירה.

שירות המבחן ציין כי ממידע שנמסר לו על ידי גורמי הטיפול בהוסטל "החותט המשולש", שאליו הופנה במסגרת הליך המעצר, הנאשם התקשה לעמוד בגבולות הטיפולים, לקבל סמכות ולהשתלב חברתיות, ולאור כך גורמי הטיפול שיתפו בהתרשםותם כי הנאשם אינם מתאימים למסגרתם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בן באשר לרשות החרטה שחש בשל האופן שבו התנהל בהוסטל, אולם ניכר כי הוא מתקשה להבין לעומק את דפוסיו המכשילים.

בהתיחס לניטבות אשר הובילו לעבירה בתיק הנוכחי, הנאשם מסר לשירות המבחן כי נקלע לחובות כלכליים עקב חזרתו למגורים ברמת השרון, ללא עורך משפחתי, ללא קורת גג ולא תעסוקה. לדבריו, הוא מתחרט מאוד עקב הפגיעה במתلون והוא חש ייאוש עקב מאਮץ השיקוע ושלא הספיקו כדי להתנהל באופן נורמטיבי וחיבובי כפי ששאף, הוא חש רתיעה רבה מן ההלכים המשפטיים המתנהלים נגדו והוא מעוניין לקבל סיוע כדי לשנות דפוסי התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי בהתיחסותו של הנאשם לעבירה, בלטו נסיבות חייו הקשות ודפוסיו ההישרדותיים אשר פיתח, וכן כי הוא בן לרשות החרטה אשר חש ביחס לפגיעתו במתلون וביחס למחריר הגבוה ששלים בגין ההליך המשפטי.

לנגד עיני שירות המבחן עמדו **גורמי סיכון**, הבאים לידי ביטוי בכך שמדובר בצעיר, אשר במהלך חייו ולפרקין,

התאמץ לגנות כוחות ויכולות, אשר באו לידי ביטוי במאציו להשתלב בעבודה במסגרת העירייה ולהתמיד בה; וכן כי על אף נסיבות חייו הקשות והיעדר כמעט מוחלט של רשות תמייה משפחתי, הנאשם התאמץ לנחל אורח חיים נורטטיבי ללא מעורבות פלילית. מנגד, שירות המבחן התייחס גם **לגורמי הסיכון**. בבאו להעיר את רמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, שירות המבחן לקח בחשבון היעדר מקורות תמייה ועורך, היעדר הכוונה והדרכה לגורמי הסיכון הנובעים מכך.

שירות המבחן העיריך כי לאור נסיבות חייו הקשות, הנאשם זוקק לתהילה טיפול וללוווי, אשר ישינו לו לנחל אורח חיים נורטטיבי ותקין, ועל כן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה. לעניין העונש, שירות המבחן לקח בחשבון את גילו הצעיר, נסיבות חייו המורכבות, נזקקותו לטיפול ושיקולים נוספים שמצוינו לעיל, והמליץ, לצד צו המבחן, להטיל עליו של"צ למשך 180 שעות, תוך העדפה של האפיק השיקומי.

6. **ביום 17.8.17** הוגש **تسקייר משלים** בעניינו של הנאשם, לאחר שהדין בתיק זה נדחה נוכח מעצרו של הנאשם במסגרת תיק אחר - מ"ת 17-04-04-38896 נושא ת"פ 38860-04-17 (להלן: "התיק הנוסף"). ביום 22.5.17 הוגש תסקייר מעצר במסגרת התקיק הנוסף, בגין כתוב אישום המיחס לו עבירה שענינה פצעה כשההעברי מזוען, מיום 15.4.17. בדין שהתקיים ביום 5.6.17 הוחלט על הארכת מעצרו עד תום ההליכים.

שירות המבחן נפגש עם הנאשם בבית המעצר "גבעון" ברמלה והוא ביטה את רצונו לפתח דף חדש ללא מעורבות בפליליים. הוא שלל צירוף סמים לאורך השנים ומספר כי הוא צריך אלכוהול לעיתים רוחקות במסגרת בילויים. הוא ביטה רצון למעורבות בתחום הויסות ויכולת השליטה בכעסים.

שירות המבחן התרשם מבוחר צעיר, אשר לאורך השנים התמודד עם חוויות מורכבות של נתישה, אובדן, דחיה והיעדר התיחסות לצרכיו. הוא מתנהל מגיל צעיר באופן עצמאי וטור חוויה عمוקה של בידוד והיעדר מערכת תמייה מכוונת ומציבת גבול. למרות קשיי, הוא השקיע מאמץ וגילה בשלבים מוקדמים כוחות ל�클וד יציב יחסית, אך בתקופה الأخيرة ניכרת התדלדלות בכוחותיו והדרדרות להתנהגות כוחנית, תוך הפנה של דפוסים עבריניים וקושי בהצבת גבול פנימי. שירות המבחן התרשם כי בסיס מעורבותו בעבירה הנוכחית עומדים דפוסים של טשטוש גבולות ושימוש במנגנון הגנה והישרדות, והוא חוזר על דפוסי התנהגותו.

שירות המבחן ציין כי בוגד להמלצות בתסקייר הקודם, לאור המצב שנוצר, חומרת העבירה, החזרתו ביצוע העבירות, גורמי הסיכון ומאפייני אישיותו, שירות המבחן חוזר בו מהמלצתו הקודמת ואין בידיו להמליץ על עונשה שיקומית מחוץ לכוחתי הכלא. שירות המבחן המליץ על עונשה מוחשית במקרה זה וכן המליץ להוראות לגורמי הטיפול בשב"ס לבדוק אפשרות לשלבו בתכנית טיפול שיקומית "יהודית", המותאמת לצרכיו בתחום האלים, במסגרת שירות בתי הסוהר. בשיקולי העונשה המליץ שירות המבחן להתחשב בגילו הצעיר ובימי מעצרו עד כה ובhayoto נתן בתנאים מגבילים וכן **המליץ כי ריצוי מסרו יהיה בחופף לתקופת מעצרו**. כמו כן, הומלץ על הטלת עונש מוותנה כגורם התרעה נוספת.

הריאות לעונש

7. במסגרת **ריאותمامאשימה לעונש**, הוגש גלוון הרישום הפלילי של הנאשם (**תע/1**), שלפיו יש לו רישומים שניים ללא הרשאה שבינתיים גם התיישנו; אלא שאין בו עדין רישום של ההרשאה الأخيرة של הנאשם בבית משפט השלום בתיק הנוסף.

כמו כן, הגישה המאשימה את גזר הדין של הנאשם בתיק הנוספ - ת"פ 17-04-38860, שנitin בבית משפט השלום בתל אביב ביום 23.10.17, בגין עבירה מיום 15.4.17 של פיצעה כשהעברי מזון, לפי סעיפים 334 + 335(א)(1) לחוק, בcircumstances הדין וככבי האישום הרלוונטיים (תע/2). במועד האמור ניתנה הכרעת דין משלימה, שבה צורפו 4 תיקים נוספים, הראשון ת"פ 57461-03-17 שעוניינו עבירות של תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק, וניבאה, לפי סעיף 384 חוק; והשלשה האחרים הם פל"א 170137/17 (ימים 16.4.17, פל"א 17 154237/17 (ימים 8.4.17) ופל"א 109915/17 (ימים 11.3.17) בגין הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק, בגין הפרת "מעצר הבית" בתיק הנדון. בתיק הנוספ (המאוחד) הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שלפיו הנאשם ירצה בגין כל התיקים שאוחדו 9.5 חודשים מאסר בפועל שמנינים מיום מעצרו ב-16.4.17 וכן מאסר מוותנה.

מטעם **ההגנה** לא הוגש ראיות לעונש.

עיקרי טיעוני המאשימה

8. ב"כ המאשימה עמדה על השיקולים התומכים, לדעתה, בהחמרה בעונשו של הנאשם.

באשר לניטבות הקשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה צינה כי הנאשם פגש במתלוון, לחק את הקטנווע שלו לשיבור פעמיים, וכשחזר רימה את המתלוון בהצגת מצג שקרי ואיים עליו. למעשה, הוא גרם למתלוון לצאת יחד איתו למסע משיכת כספים במספר כספומטים, כשהמתלוון ביצע 3 משיכות של הכסף והעביר לנאים 1,100 ש"ח. היא צינה כי המתלוון הלך לתומו ברחוב, נתקל בהתנהגות בירונית ואלימה ולא היו לו הכוחות לעמוד בפני דרישות הנאשם. لكن בית המשפט ציריך, לטענתה, לחתת בחשבון גם את הפגיעה הנפשית במתלוון שעבר אירוע כזה, וכן היא הפניה לנזק הכלכלי שנגרם לו, לאחר שנלקח ממנו כסף שלא הושב.

9. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה, הפניה ב"כ המאשימה לפסיקה המתאפיינת לענישה בגין העבירה של דרישת נכס באזמים - פסיקה אשר עיקריה יפורטו להלן.

בת"פ (מח' ב"ש) 3966-04-15 **מדינת ישראל נ' אלאעטס** (1.2.2016) (להלן: עניין **אללאעטס**) קבע בית המשפט מתחם ענישה של 6-14 חודשים עבירה דומה של דרישת נכס באזמים, לפי סעיף 404 (רישא) לחוק.

בת"פ (מח' נצ') 13846-08-12 **מדינת ישראל נ' בסול** (17.2.2013) (להלן: עניין **בסול**) קבע בית המשפט מתחם ענישה אשר נע בין של"צ לבין שנתי מאסר בפועל, בגין עבירה דומה של דרישת נכס באזמים לפי סעיף 404 (רישא) לחוק, בcircumstances העבירה דומה לפי סעיף 384 חוק והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) לחוק.

בת"פ (ראשל"צ) 45350-07-14 **מדינת ישראל נ' אלימלך** (20.11.2014) (להלן: עניין **אלימלך**) קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שנע בין 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מאסר בפועל, בגין עבירה דומה של דרישת נכס באזמים, לפי סעיף 404 לחוק, במהלך שוד בנק. סגן הנשיא (כתוארו דאז), השופט א' הימן, קבע כי מעשהו של הנאשם מבטא, למעשה, עבירת שוד, גזר עליו, בין היתר, 9 חודשים מאסר בפועל.

על פי ההחלטה דלעיל, לעומת זאת, מתחם העונש הולם בנסיבות תיק זה נע בין 6 חודשים מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשים מאסר בפועל.

10. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה התייחסה תחילה לתסקיריו שירות המבחן, שהוגשו בעניינו של הנאשם. לדבריה, התסקירים אכן מציגים תמונה של הנאשם עם נסיבות חיים קשות ויצאות דופן ויש מקום להתחשב בהן. בעוד שב特斯קירות הראשון המליך שירות המבחן על עונשה שיקומית-טיפולית, הרי שב特斯קירות השניים, שניתן לאחר שהנאשם ביצע עבירה חמורה בתיק הנוסף, לא המליך שירות המבחן על עונשה שיקומית אלא על עונשה ממשית, אך ביקש להתחשב בגלוי הצעיר של הנאשם ועל הימצאותו בתנאים מגבלים וכן המליך שהוא בחופפת לתקופת המעצר.

ב"כ המאשימה צינה כי יש מחלוקת בין הצדדים בעניין הפרשנות של המלצה לשירות המבחן, ולשיטתה כשירות המבחן מבקש להסתפק בידי המעצר, הוא מציין זאת במפורש, ואילו כאן כוונת שירות המבחן, לדעת המאשימה, הייתה שהחלק שבגינו כבר ישב הנאשם במעצר בתיק זה ינוכה מתקופת המאסר שתוטל עליו בגין הדין.

מכל מקום, ב"כ המאשימה סבורה כי העונש של הנאשם צריך להיות ממוקם לקרהת הרף התחתון של מתחם העונש הולם, אך לא ברף התחתון. לעומת זאת, העונש המתאים הוא בין 8-9 חודשים מאסר בפועל, בניכוי תקופה של המעצר. כמו כן, היא עתרה שבית המשפט י Cobbear את העונש שיטיל על הנאשם בתיק זה לעונש שנגזר עליו בבית משפט השלום בתיק הנוסף ובעניין זה היא הפנתה ל-ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אולמרט (6.7.2014) (להלן: "ענין אולמרט"), בפסקאות 143-148 לחווות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן. בנוסף, היא ביקשה להטיל על הנאשם גם מאסר על תנאי ולהיבנו בתשלום פיצוי למטלון.

עיקרי טיעוני ההגנה

11. ב"כ הנאשם עמדת על השיקולים הutomכמים, לדעתה, בהקלת בעונשו של הנאשם.

ב"כ הנאשם צינה כי הנאשם היה "בגיר צעיר" במועד ביצוע העבירה. כמו כן, הודה כי הוא הורשע בעבירה בדרישת נכס באזמיים, לפי סעיף 404 רישא לחוק, וזאת לאחר שכותב האישום המקורי תוקן באופן משמעותי, וכעת מדובר, לעומת זאת, בשעה שהיא בסמכותו של בית משפט השלום והמאשימה היא זו שהתקיפה שהתקף ימשיך להתנהל בבית המשפט המקורי. עוד היא צינה כי הנאשם הודה, נתן אחריות וחסר מזמן של בית המשפט וכן חסר את העדת המתלוון יותר העדים בתיק. היא הדגישה גם כי הנאשם משוחרר בתיק זה ומעצרו מחדש בגין מעורבותו בתיק הנוסף, שבגינו הוא בינתיים כבר נשפט, לאחר שהמדינה הגיעו עמו להסדר טיעון שלקה בחשבון את הרשותה היחידה ולמעשה הוא מסלם את חובו לחברה CUT.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מדובר בבחור צעיר שנסיבותו הן חריגות באופן יוצא דופן. היא חזרה בעניין זה על הפרטים שצינו בתסקיריו שירות המבחן והדגישה כי עוד לפני יידתו הוכרז הנאשם כקטין נזקק, ושאמו נפטרה כשהיא בגיל 12 וسنة לאחר מכן נפטר גם אביו, וכן כי התגיים לצבע מתוך רצון כן להיות כל אזרח במדינתה, אך הוא צבר חובות עד שנאלץ לעזוב את השירות הצבאי כדי לעבוד ולמן את חובותיו.

בנוגע לעבירה הנדונה, ב"כ הנאשם צינה כי אינה מסקלה ראש בנסיבותיה, אולם מדובר בעבירה שבנסיבותיה היא ללא כל אלימות פיזית; האזמיים היו לטענתה ברף הנמוך והיו בגדר מצג שווה. בנוסף, האירוע היה קצר בזמן, סכום הכספי שבסופו של דבר התקבל לא היה גבוה ולא היה כל שימוש בחפץ כלשהו בעת האזמים. בנוסף,

התלונה הוגשה בחלוף חודשים מיום האירוע, ושירות המבחן, אשר שוחח עם המתalon, ציין בתסקירות התיחסות המתalon, שלפיה הוא אינו חשש מהנאשם.

בנוגע להמלצות שירות המבחן, ציינה ב"כ הנאשם כי בתסקירות הראשון מחדש ממועד אפריל 2017 שירות המבחן בא בהמלצת חיובית בעניינו של הנאשם. בתסקירות המשלים שירות המבחן אמן לא בא בהמלצות טיפוליות, בשים לב לכך שהנאשם היה עצור בתיק אחר שבגינו נדון בינתיים, אך המליץ, לטענתה ולהבנהה, שתקופת מסרו של הנאשם תהיה, למעשה, זהה לתקופת המעצר.

12. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה הנוגעת לרמת העונישה, שעיקריה יובאו להלן.

ראשית, היא הפנתה לעניין **בסול**, שאליו הפנתה גם ב"כ המאשימה, שבמסגרתו, כאמור, קבע בית המשפט המחויז מתחם עונישה הנע בין של"צ לבין שנת מאסר בפועל, והוא גזר על הנאשם 200 שעות של"צ וצו מבחן.

בע"פ 4168/09 **פרץ נ' מדינת ישראל נ' חננוב** (31.3.2009) דחה בית המשפט העליון את הערעור על הכרעת הדיון ועל חומרת העונש בגין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, שהוטל, בין היתר, על נאשם 1 על-ידי בית המשפט המחויז בגין עבירה דומה של דרישת נכס באזמים ועבירות נוספות.

בת"פ (מח' ח' 14-11-2015) **מדינת ישראל נ' חננוב** (18.6.2015) קבע סגן הנשיא (כתוארו אז) רון שפירא מתחם עונישה הנע בין של"צ לבין 12 חודשים מאסר בפועל, בגין עבירה דומה של דרישת נכס באזמים, לצד עבירות של גנבה, היזק בחזון והחזקת סיכון שלא כדין.

בת"פ (ת"א) 33156-03-15 **fmt'a א (פלילי) נ' סלהוב** (6.3.2016) גזר בית משפט השלום על הנאשם, שהורשע בעבירה חמורה יותר של סחיטה באזמים, מאסר למשך חודשים וחצי שיורכו בדרך של עבודות שירות (זאת, תוך כבוד הסדר טיעון "סגור" לעניין העונש, אשר נבע מנסיבות ראייתים).

בת"פ (ת"א) 27593-10-14 **fmt'a א (פלילי) נ' איבציאן** (8.12.2014) גזר בית משפט השלום על הנאשם, שהורשע בעבירה חמורה יותר של סחיטה באזמים (בצורת פטיש), מאסר בפועל למשך 4 חודשים (זאת, תוך כבוד הסדר טיעון "סגור" לעניין העונש, אשר נבע מנסיבות ראייתים).

ב"כ הנאשם טענה כי הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה מתייחסת למקרים חמורים יותר מהמקרה דנן. כך, למשל, בעניין **אלאעטם** היה מדובר באזמים בעזרת פטיש; ואילו בעניין **אלימלך** דובר, למעשה, בתיק חמור של ניסיון שוד.

ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את **מתחם העונש ההולם** שנקבע בפסקה שאליה הפנתה, שלפיה המתחם מתחילה ממסר מותנה, مثل"צ או מספר חודשים של עבודות שירות ונע עד 12 חודשים מאסר בפועל.

הסניגורית הוסיפה כי היא מקבלת את עמדת המאשימה שלפיה עונשו של הנאשם צריך להיות קרוב לرف התחתון של המתחם. הודגש גם כי הנאשם נמצא כתע במאסר הראשון שלו בתור בביר צער.

ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בתקופת המעצר שאויה ריצה הנאשם בגין תיק זה ובכך לאמץ את המלצת שירות המבחן כפי שהיא מבינה אותה. לעניין הפיצוי, היא ציינה כי הנאשם לא יוכל לעמוד בתשלום פיצוי, שכן אין לו אף גורם תמייכה מבוחר.

13. **הנאשם** מסר בדבריו בפני בית המשפט כי הוא מצטרע על מה שעשה והוא יודע כי קיבל הזדמנות ולא מימש אותה. לדבריו, הוא למד את הלחץ והוא מתכוון לצאת ולעשות שנייה, להצליח ולא ליפול.

דין והכרעה

כללי

14. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון הહילה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

15. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקנון המנחה, הוא כאמור **עקרון הહילה**, ולשם כך יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **ומדיניות הענישה** הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 13/2018 **דבש נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 **سعد נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחווות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014)].

16. **גזרת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזרת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרמתה אישית** (סעיף 40ו לחוק) ו**הרמתה הרבים** (סעיף 40ז לחוק), **ובלבך** שהעונש לא יחרוג מתחום העונש ההולם.

17. **חריגת מתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40-ה לחוק, ניתן לחרוג מתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מן הכלל אל הפרט

מתחם העונש ההולם

18. **הערכים שנפגעו** מביצוע העבירה במקרה דין הם ההגנה על קניינו של הפרט, השמירה על בטחון הפרט והציבור והשמירה על הסדר הציבורי.

מידת הפגיעה בערכים האמורים הייתה **גבואה**.

19. בית המשפט העליון חזר לא אחת על **מדיניות הענישה המתחייבת, כלל, בעבירות מסווג זה**, שיהא בה כדי להרטיע את הנאשם ואת הרבים וכן כדי להגן על שלום הציבור ועל ביטחונו.

כך, למשל, בע"פ 13/1938 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (27.2.2014) ציין כב' השופט נ' הנדל, בפסקה 5 לפסק דין, כי:

"העבירות בהן הורשע המערער - דרישת נכס באזמים... - הן קשות. לרוב הן מכוונות כלפי אנשים תמיימים ההולכים להם ברוחבה של עיר, או כאלה העובדים לפרשתם. באמצעות הטלת

אימה ופחד גזולים אוטם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעליהם, שעמלו קשה להשגתם. לעיתים הקורבנות נבחרו בצויה שרירותית ולפעמים במקרה במכoon בשל ההנחה שקבוצות אלה או אחרות קלות יותר לניצול. המשותף הוא שהקורבנות "תרמו" לבחירתם בכך שהעוזו לצאת מבתיהם ולהתייצב למרחוב הציבור כמתילים, כעובי דרכ או כעבדים לפרשתם במקום פתוח לציבור. בית המשפט מחויב להגן על הקורבנות ולהטיל עונשה מרתיעה שתסייע במיגור תופעה מעין זו".

כמו כן, בע"פ 5291/12 אבו האני נ' מדינת ישראל (12.11.2012) ציין כב' השופט ס' ג'ובראן:

"לא לモטור להציג כי המעשה שבו הורשע המערער הוא ביסודה מעשה אלימות. אכן, למתלון לא נגרם נזק ולא נפגע פיזית ממשי המערער. יחד עם זאת, איננו דורשים כי תיגרם פגעה פיזית של ממש כדי להשקייף על מעשה האלימות עצמו כבעל חומרה שמצדיקה פניה לכליים שמעמיד המשפט הפלילי לרשותנו כדי לנסות ולהילחם בו. האיסורים הפליליים בהקשר זה נועדו למגר אלימות ולהגן על הציבור מפני כל צורתייה, הן בביטוייה המילוליות הקשים (אליה שהוגדרו עבירות פליליות), הן אלה המלווה בנסיבות פיזיות ממש. על כן, במקרים רגילים, מן הרואי לפעול להגשמה תכליתם של האיסורים הנ"ל ולתת ביטוי הולם לאינטראס הציבורי ולאינטראס ההרתעה בשיקולי העונשה של עבירות אלימות".

20. באשר **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, המקירה Dunn מהוות דוגמא לתופעה הפסולה של פגעה בביטחוןם של אזרחים תמים, שעה שפגעה זו נעשית בעבורה של עיר ולענין עוברים ושבים. התנהלותו של הנאשם מבטא את החומרה היתריה הגלומה בנסיבות: הנאשם איים על המתלון, הפחד אותו וגרם לו, תוך שרימה אותו בהצגת מצג שקרי, למשור ולהעביר לו כספים בסכום כולל של 1,100 ש"ח.

במקרים כגון אלה יש כדי לפגוע באושיות של חברה מתוונית ולהתור תחת ערכי מוסר בסיסיים.

21. למעשה, כפי שועלה מהפסקה שאליה הפנו ב"כ שני הצדדים, קיימת פסיקה מגוונת בעניין העונשה הרואה בגין העבירה של דרישת נכס באזמים, ובפסקה קיים מנגד רחב של עונשים, שבו Ci כל מקירה שונה ממשנהו בנסיבותיו הקונקרטיות.

22. לאחר שקליתי את מידת הפגיעה הגבוהה בערכיהם המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת מדיניות העונשה הנהוגה, באתי לכל מסקנה Ci **מתחם העונש ההולם** בגין האירוע נושא התקיק Dunn, נع בין 5 ל-12 חודשים מאסר בפועל.

23. בנסיבות המקירה Dunn אין מקום לחזור, ל��לה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם. על כן, אקדמי ואצין Ci אין לקבל את עתרת ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת המעצר שבה היה הנאשם נתון בגין תיק זה, שהיתה בת כ-4.5 חודשים; יתרה מזו, כפי שיוטעם בפסקאות 24-25 להלן, אין להסתפק אף ברף התחרון של מתחם העונש ההולם דלעיל.

גזרת העונש המתאים לנאים

24. במקרה Dunn, מצאתי בעניינו של הנאשם **נסיבות מיוחדות אחדות**.

ראשית, הנאשם, לצד 1995, היה בן 20.5 בלבד במועד ביצוע העבירה, דהיינו "בוגר-צעיר".

אמנם, בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013) הוטעם כי "בוגר-צעיר", מגיל 18 עד גיל 24-22 לכל היותר ובמיוחד עד גיל 21, יש על דרך הכלל יכולת פחיתה לככל בתבונה את מעשיו ולהימנע מלקיים סיכונים ומפעולה פיזיה, במבחן מבוגרים מוגרים יותר; ולפיכך נקבע שם, בדעת רוב, כי בגזירת עונשו של "בוגר-צעיר" יש להתחשב לקולה במאפייניה הייחודיים של קבוצה זו וליתן משקל רב לשיקול השיקום. **אולם**, בפסקה מאוחרת יותר הבהיר כי "בוגר-צעיר" אינו מעין "מוניון קסם" המצדיקナル עצמו הקללה בעונש וכי כל מקרה יבחן לגופו, לפי נסיבותיו הקונקרטיות ובהתאם לגיל של הנאשם בעת ביצוע העבירה [ראו: ע"פ 4641/12 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 (20.11.2013); ע"פ 2357 רוש נ' מדינת ישראל, בפסקאות י"ח-כ' לפסק-דין של כב' השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין (6.10.2013); ע"פ 15/2020 אבטליון נ' מדינת ישראל, בפסקאות 20-21 לפסק-דין של כב' השופט ס' ג'ובראן (29.11.2015); ע"פ 16/308 ג'ובראן נ' מדינת ישראל (7.11.2016), בפסקאות 10-11 לפסק-דין של כב' השופט ס' ג'ובראן; ע"פ 15/8487 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 לפסק-דין של כב' השופט צ' זילברטל (8.11.2016)].]

נתתי דעתך גם לנושא **חוויות הקשות** והחריגות של הנאשם, החל מלידתו ומילדותו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

בנוסף, הנאשם **הודה**, נטל אחريות על מעשיו והביע בבית המשפט חריטה, שהתרשםתי שהוא כנה.

עם זאת, קיימות נסיבות אחדות לחומרה, ובמיוחד הרשותו של הנאשם מיום 17.10.2017 **במסגרת התקיק הנוסף, שאליו צורפו תיקים אחדים**, גם בגין מעשים שבוצעו לאחר ביצוע העבירה בתיק הנדון; וכן **העובדת שהוא הפך את תנאי "מעצר הבית" שהוטל עליו בתיק הנוכחי**.

נראה אפוא כי **עונשיים שהוטלו בעבר על הנאשם לא הרתיעו** מלהשוב לסورو וכי הנאשם לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו בעבר; ועל כן, חרב הנסיבות האישיות והמשפחתיות הקשות של הנאשם וחרב הנסיבות המקלות הננספות הנזכרות לעיל, **יש צורך בענישה שתרתיע בראש ובראשונה את הנאשם עצמו** מלעbor עבריות דומות גם בעתיד.

25. **בנסיבות הכלולות של המקרה דין** ובשים לב בראש ובראשונה לעקרון **ההליםמה** וכן לשיקולי החומרה והקולה הנזכרים בפסקה 24 לעיל, לרבות הצורך בהרטעתו האישית של הנאשם עצמו מלהשוב לסورو, החלטתי להטיל על הנאשם, בגין העבירה שבה הורשע בתיק דין, מסר בפועל לתקופה המצוייה אמן **בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא ברף התחתון של המתחם**.

26. כמו כן, לנוכח חומרת העבירה הנדון והעדר זיקה בין העבירה נושא תיק זה לבין העבירות נושא התקיק הנוסף וכן משיקולים של גמול ושל הרתעה אישית של הנאשם עצמו, יש מקום להורות כי יתרת עונש המאסר שייגזר על הנאשם בגין תיק זה, לאחר ניכוי תקופת המעצר, תרואה באופן **מצטבר** לעונש המאסר שאותו מרצה הנאשם בגין התקיק הנוסף (ראו והשו לעניין **אולמרט**, בעיקר בפסקה 144 שם).

סוף דבר

27. סוף דבר, אני מטיל בזה על הנאשם את העונשיים הבאים:

א. **6 חודשים מאסר בפועל.** מתקופה זו תונכה תקופת מעצרושל הנאשם בגין תיק זה החל מיום 16.8.2016 ועד ליום 2.1.17

עונש זה ירוצה **באופן מצטבר** לעונש המאסר בגין 9.5 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 17.10.2017 במסגרת התקיק הנוסף - ת"פ 38860-04-17 של בית משפט השלום בתל אביב.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתחום התנאי עבירה של דרישת נכס באזימים או של סחיטה;

כמו כן אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתalon בסך 1,500 ש"ח.

הפיצוי ישולם למתalon בחמשה תלמידים חדשים, שווים ורצופים החל מיום 18.3.1 - על פי פרטי המתalon שתעביר המשימה למצירות בית המשפט.

תשומת לב שב"ס מופנית להמלצת שירות המבחן כי הנאשם ישולב במסגרת מאסרו בהליך טיפול.

זכות ערעור תוך 45 ימים מיהום.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.

מרדי
ליו,
שופט